

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Hans Jørgen Uldall (1935-06-16)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Hans Jørgen Uldall (1935-06-16)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_031-shoot-workidacc-1992_0005_031_Uldall_0480/facsimile.pdf (tilgået 27. juni 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Udby pr. Ørsted, ^W
16/6 1955.

Kære Hjelmslev,

Jeg fik forleden et kort fra Jones, hvori han bad mig om manuskriptet til mit foredrag, da han gerne vil have the Proceedings i trykken saa snart som muligt efter kongressen. Jeg har svaret, at jeg vilde gaa i gang med det strax, men at jeg først maatte konferere med Dem, inden jeg kunde sende ham noget. Det er ogsaa satans, De sidder i England!

Nu er jeg saa gaaet igang med at arbejde paa det og har til den ende læst det hele igennem igen og arbejdet mig ind i det, hvorved særlig to ting har slaaet mig: a) hvor uendelig lidt jeg selv har bidraget; jeg skammer mig over at skulle forelægge noget, som fuldkommen er Deres arbejde, selvom jeg naturligvis ikke tænker paa at føre nogen bag lyset i saa henseende. Min eneste trøst er, at vi kun paa denne maade kan redde to kvarter. b) hvor haabløst det er at give noget indtryk af dansk fonematik i løbet af et kvarter. Jeg kan ikke se, hvor man skal ende eller begynde; men der er vel ikke andet for, end at gøre rede for foneminventaret, prosodierne og saa give et par oplysende eksempler paa implikationer og alternationer. Vær rar og lad mig vide snarest, hvad De mener om dette spørgsmaal, mit paper skulde jo gerne have en vis sammenhæng med Deres.

Saa har jeg forskellige criticisms og additions.

D 1. Både Lier og jeg har en mistanke om, at akcenten er en syntagmeprosodi og ikke en grammatemito. Det har hidtil vist sig umuligt at finde bona-fide grammatemer, der kun adskilles ved forskellig akcent, Jespersens (MF 13.2) duer heller ikke.

D 10.1 Af fonemlisten udskydes nu δ, h, η og indsættes j. Hvad tænkes der paa med sidste afsnit paa siden?

D 14 Kort e er glemt blandt vokalerne; samme rettelser bl. kons.; halvvokaler stryges.

D 17 Implikationerne lang vok \square kort vok eksisterer ikke: lang vok under A_2 er stadig længere end kort vok under A_2 ; anl bene'af; binde'an (med). Den fonetiske forekel ligger vel nok saa meget i forsk. mellem lss tilslutning til den følgende kons efter lang vok, fast efter kort. Resultatet bliver det samme.

D 20.8.2 (A 5.2) Her er vel ikke andet at gøre, forelsbig, end at opfatte afledning paa -ning som en art compositum og ord som kæmner, emne som fremmedord (emne er, til træst, først optaget i 1760). Jeg tror ikke, man kan tage formen [komfor'me'ra] til indtægt for en implikation n]m, den maa vist betragtes som et ufuldkomment lært fremmedord laant fra en højere usus. Jeg mener hermed, at det ikke er sikkert, at dette [m] i den usus, hvor formen bruges, virkelig er en realisation af fonemet n. Den fælles norm kan næppe ventes at udstrække sig til hvert enkelt ords udtale; jeg tror, vi maa regne med en forskydning af normen ved laan fra en usus til en anden og gaa meget varsomt frem ved sammenligninger. Ikke at dette i og for sig spiller nogen rolle ved denne form, da n m i forvejen er etableret, men vi kan formentlig vent os en del af den art ved sammenligning af dialekt og rigemaal.

u

D 22 Tilføjelser:

i : a gide : gad
y : ø : o fryse : frøs : frosset
s : u følge : fulgte
ö : o bür : burde; bonde : bønder; stor : større
æ : ä sde : sad
a : u kan : kunde
a : s datter : døtre
ä : e faa : fik; ligge : laa; se : saa
ä : i gaa : gik
å : æ gaas : gæs; haand : hænder; faa : fære
å : s bog : bøger
o : s fod : fødder; ung : yngre

Er der en dybere mening skjult i anførelsen af baade æ : a : o
og a : o : æ ?

Endelig vil jeg bede Dem, hvis det ikke er for sent,
om at bruge tegnene æ, ø, ø i stedet for æ, ä, ö, dels for at følge
Ass. Phon., der vel i længden bliver det sejrende alfabet, dels,
for de to sidste tegns vedk., for at faa pladsen over tegnet fri
til længdemærket og, evt., akcenter.

Tak for Deres kort fra Wales. Der ser dejligt ud, vi
er begge hjerteligt misundelige, eksnt vi trods en del regn egent-
lig ogsaa har det dejligt her. Lev fremdeles vel, og hils Deres
kone og Ross, hvis De ser ham igen.

Deres hengivne

P.S. Hvordan gik det med litavisk i Oxford?